

Notulen van de vergadering van de Ministerraad op 8 april 1957

*'s Morgens te 11 uur aangevangen en 's middags voortgezet, Trêveszaal.

Aanwezig: De Minister-President Drees en de Ministers Algera, Cals, Hofstra, Klompé, Mansholt, Samkalden, Struycken en Suurhoff (afwezig Helders, Luns, Staf, Witte en Zijlstra).
Tevens zijn aanwezig (bij punt 8) Staatssecretaris Höppener en (bij punt 14) Staatssecretaris Veldkamp.
Secretaris: J. Middelburg.

Middagvergadering

11. *Sanering van de Indonesische pensioenen* (Brief van de Minister van Buitenlandse Zaken d.d. 29 maart 1957, nr. 1247, met bijlagen. #Zie ook notulen MR 15/4/57, punt 2c.)

Minister *Hofstra* merkt op, dat deze zaken reeds lopen van voordat hij Minister is geworden. Spreker is tegen de onderhavige voorstellen, nu hieraan zover terugwerkende kracht wordt gegeven, n.l. tot 1 januari 1956, terwijl hem de voorstellen om met ingang van 1 januari 1957 4% vakantiebijslag en 6% verhoging toe te kennen eveneens te ver gaan. Hij is alleen bereid òf met terugwerkende kracht tot 1 januari 1956 akkoord te gaan, maar dan zal men de verhogingen op 1 januari 1957 achterwege moeten laten òf wel de 4% en 6% op 1 januari 1957 erbij tellen, maar dan zal men de terugwerkende kracht moeten laten vervallen. Het is mogelijk, dat deze terugwerkende kracht wel eens in de Kamer is toegezegd, maar spreker wijst erop, dat toen de financiële toestand anders was. Nu de Regering op allerlei punten het Regeringsprogram moet inkorten, is het niet verantwoord om naast de sanering en de aanpassing nog de beide andere voorzieningen voor te stellen. Met de terugwerkende kracht zal een bedrag van f. 26 mln. Gemoeid zijn, terwijl de sanering f. 39 mln. per jaar zal kosten, waarop een bedrag van f. 9 mln. gekort zal kunnen worden op grond van de algemene ouderdomsuitkering. Spreker stelt verder voor in artikel 32 de verwijzing naar artikel 115 van de Ambtenarenwet te wijzigen of te schrappen, aangezien er nog bedragen zijn, die terecht zullen worden ingevorderd. Tenslotte zal men de passage in de toelichting over weduwen, die iets minder zullen ontvangen dan de weduwen van Nederlandse ambtenaren, moeten schrappen.

Minister *Struycken* merkt in zijn verdediging van het voorstel op, dat het stelsel, dat men gekozen heeft, logisch is. De pensioenen worden niet opgetrokken tot het peil, dat in Indonesië gebruikelijk was, maar op een redelijk niveau. Minister *Hofstra* heeft geen bezwaar tegen optrekking, maar er is geen enkele verplichting om hierbij zover te gaan, terwijl hij ook bezwaar heeft om aan de optrekking terugwerkende kracht tot 1 januari 1956 te geven. Ook de verhoging van de Nederlandse pensioenen is pas op 1 januari 1957 ingegaan.

De *Minister-President* is van oordeel, dat men ook tegenover de Nederlandse pensioenen te ruim is geweest om de aanpassing aan de Algemene Ouderdomswet aanvaard te krijgen. Spreker heeft ernstige bezwaren gemaakt tegen de verhogingen met 4% en 6%, maar meent, hoewel hij zakelijk van de juistheid van deze verhogingen niet overtuigd is, dat de korting van de Algemene Ouderdomsuitkering dan niet door het Parlement aanvaard zal worden. Verschuiving van de datum naar 1 januari 1957 acht spreker beter verdedigbaar. Daarbij kan de Regering erop wijzen, dat enerzijds de financiële situatie op het ogenblik anders is dan destijds, terwijl bovendien de regeling belangrijker beter is dan indertijd voorzien werd.

Minister *Struycken* merkt op, dat op grondslag van de rapport van de Commissie-Mulié overleg met de organisaties van belanghebbenden is gepleegd. Spreker meent, dat dan een wijziging van de datum niet te verdedigen is.

Minister *Suurhoff* ziet niet in waarom na optrekking van het peil van de Indische pensioenen deze nog met 4% en 6% verhoogd moeten worden.

Minister *Hofstra* heeft vooral bezwaar tegen de terugwerkende kracht tot 1 januari 1956. Er bestaat geen morele plicht om voor de Indische gepensioneerden op dit punt meer te doen dan voor de Nederlandse gepensioneerden. Minister *Klompé* is het niet eens met het standpunt van Minister *Hofstra*. Spreekster acht afwijking van de rapporten van de Commissie een onverdedigbare zaak en dit zou ook strijden met haar gevoel van rechtvaardigheid.

De *Minister-President* wijst erop, dat door aanvaarding van de onderhavige voorstellen tot de uitgave van een aanzienlijk nieuw bedrag wordt besloten. Men zal dan duidelijk moeten stellen, dat bezuiniging niet voldoende is ter dekking van de nieuwe uitgaven, maar dat ook enige belastingverhoging nodig zal zijn. Minister *Hofstra* bevestigt, dat de bedragen waarom het hierbij gaat niet voorkomen in de miljoenennota of de begroting, maar dat hiervoor wel een bepaald bedrag in de bestedingsnota is verwerkt.

De *Raad* aanvaardt vervolgens (niet met algemene stemmen) de onderhavige voorstellen.

12. *Annulering van de Indonesische guldenleningen* (Nota van de Minister van Buitenlandse Zaken d.d. 1 februari 1957, nr. 8534, met bijlagen.)

Aangehouden tot de volgende vergadering.

- - -